

[Lundberg.]

Besparelser. Det ærede Medlem sagde nemlig, at selvfølgelig vil vi ikke overlade Kommunerne til deres Skæbne, selvfølgelig vil vi — og det skulde være gennem Hjælpekasseudvalget — komme disse vanskeligt stillede Kommuner til Hjælp overfor den Merudgift, de faar, vi vil ikke overlade dem til deres Skæbne, sagde det ærede Medlem udtrykkeligt; men paa den anden Side regnede det ærede Medlem ud her efter mange og lange vidtløftige Udredninger, at Kommunerne ikke blot ikke havde haft forøget Udgift paa Grund af den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælps Bortfald, men at de endogsaa havde sparet 1 Mill. Kr. Jeg maa sige, at for almindelige Mennesker, der ikke er Doktorer udi Filosofien, er det vanskeligt at faa fat i denne Tale. Man kan ikke paa een Gang sige, at Kommunerne er blevet vanskeligt stillet, og bagefter staa her og fortælle, at de ikke blot ikke har faaet forøget Udgift, men de har oven i Købet sparet 1 Million. Det skal være en meget nøje Udregning, kan jeg forstaa; nu gælder det da bare om en Ting til, nemlig om det ærede Medlem ogsaa kunde regne ud, at de arbejdsløse har faaet mere Mad paa Bordet, er blevet bedre stillet og har faaet Hjælp i deres Nød. Saa maatte man jo i og for sig være glad for det ærede Medlem, for saa vidt altsaa dette havde nogen praktisk Betydning, men det var egentlig det eneste, der manglede i det ærede Medlems Udregning, at ikke blot havde Staten sparet Penge og Kommunerne havde sparet Penge, men de arbejdsløse havde heller ikke maattet sulte. Det vilde være lige saa godt som det, det ærede Medlem siger, at 2 og 2 er 3 — jeg tror, han en anden Dag sagde, at 2 og 2 er 5; men hvis han nu gaar lidt midt imellem, kommer han jo til det rigtige Tal, og saa behøver han ikke at komme længere ud i dette Hængedynd med disse hasarderede Paastande.

I øvrigt vil jeg nu, da jeg paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Krag's fuldkommen urigtige Oplysninger om Udvalgsarbejdet har taget Ordet, gerne have Lov til at sige, at det forekommer mig at være en mærkelig Stilling, de Herrer tager til hele dette Spørgsmaal. De ved jo meget vel, at ude omkring i Kommunerne ser Kommunalbestyrelsesmedlemmer af Venstre og Konservative med den største Betænkkelighed paa den Situation, de er bragt i ved den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælps Ophør; derfor faar man vel ogsaa saa mange forskellige Forklaringer. Nu siger det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven: vi vil jo have

Krisekasser. Ja, men vi har jo et Forslag liggende i Udvalget, som vi arbejder paa, lad os saa se at faa det gennemført snarest muligt, deri er der indbygget Krisekasser. Men det er vel ikke Meningen, at de arbejdsløse skal sulte indtil da, navnlig naar det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven er enig med mig i, at disse Mennesker er ulykkeligt stillede.

Vi har jo ogsaa i Udvalget for nylig faaet en Henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Dampskibsrederiforening, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, Industriraadet, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark og Landbrugsraadet, kort sagt alle disse fine Foreninger, som møder op ved enhver Lejlighed, naar der forelægges et Lovforslag her i Rigsdagen af en socialdemokratisk Regering, og som føler sig kaldet til at give Direktiver i en hvilken som helst Retning, hvad enten det drejer sig om Skattespørgsmaal, om faglige Spørgsmaal, som vedrører dem selv, eller om sociale Spørgsmaal, som er temmelig fjerntliggende fra deres Arbejdsomraade, og som de ikke har mere Udgift til end alle andre Skatteborgere her i Landet. Dertil regner jeg Arbejdsløshedslovgivningen. De siger i denne Henstilling, at man maa vente med Behandlingen af det foreliggende Lovforslag om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, indtil det bebudede Lovforslag om en samlet Ordning af hele Forsørgelseslovgivningen kommer til at foreligge, saaledes at disse for Erhvervslivets Trivsel saa vigtige Forhold kan løses under eet og en varig Ordning derigennem kan blive mulig. Ja, man bruger jo her kun forskellige Motiveringer for at naa frem til det samme Maal: at de arbejdsløse kan gaa deres egen Vej, de skal ikke have den Hjælp, de saa haardt trænger til.

Nu er vi ganske vist snart inde i Julemaaneden, og jeg forudser, at de konservative og til Dels Venstres Blade, men navnlig de konservative Blade Landet over med „Berlingske Tidende“ i Spidsen vil give os rystende Skildringer af, hvilken Fattigdom og Nød der hersker i Samfundet, og vil samle ind og opfordre Læserne til at give Bidrag, saaledes at disse ulykkelige Mennesker dog kan faa Mad og Klæder for at komme Vinteren igennem. Men det er de samme Mennesker, som nu ved enhver Lejlighed søger at lægge sig paa tværs, naar det drejer sig om at give nogle fattige Mennesker en haardt tiltrængt Hjælp og